

ΕΡΕΥΝΑ ΑΓΟΡΑΣ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΚΛΙΜΑΚΑ

Υπό τοῦ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

Τὸ Εὐρωπαϊκὸν Κέντρον Παραγωγικότητος, κλάδος τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ. (Ὄργανισμός Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας) μελετᾷ τὴν ὀργανώσιν διασκέψεως τὸ 1959, ἐπὶ τῶν μεθόδων Ἑρεῦνης Ἄγορᾶς εἰς εὐρωπαϊκὴν κλίμακα.

Σκοπὸς τῆς διασκέψεως

Ἡ βαθμιαία διεύρυνσις τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν, ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συμφώνου τῆς Ρώμης, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τῆς πιθανῆς δημιουργίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ζώνης Ἐλευθέρων Συναλλαγῶν, θὰ δημιουργήσῃ μοιραίως σημαντικὴν ζήτησιν πληροφοριῶν, ἐπὶ τῶν πρακτικῶν συνεπειῶν τῆς Κοινῆς Ἄγορᾶς καὶ τῆς ΕΖΕΣ, τόσον διὰ τὴν μεμονωμένην ἐπιχείρησιν ὅσον καὶ διὰ κάθε ἓνα κλάδον ἐπιχειρήσεως. Σήμερον, πληροφορίαὶ αὐτῆς τῆς μορφῆς εἶναι περισσότερον ἀναγκαῖαι, διὰ νὰ καθοδηγοῦν τὴν βιομηχανίαν εἰς τὸν μακρόπνοον προγραμματισμὸν τῆς καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν ἐπενδύσεων, τὰς Κυβερνήσεις δὲ εἰς τὰς διεθνεῖς διπραγματεύσεις. Εἰς τὸ μέλλον, ἔρευνα τῆς ἀγορᾶς ἐπὶ εὐρωπαϊκῆς κλίμακος, θὰ χρησιμοποιηθῆται ὀλονὲν καὶ περισσότερον, πρὸς καθοδήγησιν τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν ἐπὶ τῆς Ἐμπορίας (Marketing).

Ἡ μελέτη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἄγορᾶς, κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη, πρόκειται νὰ ἀντιμετωπίσῃ τρία κύρια προβλήματα:

α) Αἱ εὐρύτεραι ἀγοραὶ, αἱ ὁποῖαι θὰ μελετηθοῦν, θὰ ὑποστοῦν μοιραίως ταχύτεραν καὶ βαθύτεραν μεταβολὴν ἀπὸ ὅ,τι θὰ σημειώσονται αἱ ἐπὶ μέρος Ἐθνικαὶ ἀγοραὶ.

Δὲν εἶναι μόνον ἡ διάρθρωσις τῆς παραγωγῆς, ποῦ θὰ ἐπηρεασθῆ ἀπὸ τὸν νῦν ὑφιστάμενον ἀνταγωνισμὸν τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ καὶ ἡ ζήτησις αὐτῆ καθ' ἑαυτὴν ἢ ἀνακατανομὴ τῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων καὶ ἡ ἐλευθερία κυκλοφορίας, θὰ μεταβάλουν σημαντικῶς τὰ ὑποδείγματα τῆς καταναλώσεως. Τὰ συστήματα διανομῆς ἀγαθῶν θὰ ἐπηρεασθοῦν ἐπίσης σοβαρῶς, λόγῳ αὐτῆς τῆς μετατροπῆς. Θὰ πρέπει ἐπομένως νὰ ἐπιστρατευθοῦν ὅλα τὰ διαθέσιμα μέσα, ὥστε νὰ κρατοῦνται αἱ ἐπιχειρήσεις ἐνήμεροι καὶ νὰ ἐφοδιαζοῦνται ἀνελλιπῶς μὲ στοιχεῖα, ἐπιτρέποντα ἀσφαλεῖς προβλέψεις. Θὰ πρέπει ἐπιπροσθέτως νὰ ἀναπτυχθῆ στενωτέρα συνεργασία μεταξὺ τῶν οἰκονομολόγων καὶ τῶν ἐρευνητῶν τῆς ἀγορᾶς.

β) Αἱ ὑπὸ μελέτην ἀγοραὶ θὰ εἶναι ἀρχικῶς τελείως ἑτερογενεῖς καὶ θὰ παραμείνουν, ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον: αἱ διαφοραὶ γλωσσῶν, νομοθεσίας, θέσεως τῶν καταναλωτῶν καὶ συνθηκῶν ἀγοραστῶν. Θὰ πρέπει συνεπῶς νὰ ἀναπτυχθοῦν μέθοδοι πραγματοποιήσεως κεχωρισμένων ἐρευνῶν εἰς κάθε χώραν, τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων, ἐν τούτοις, νὰ εἶναι ἐπιδεκτικὰ παραβολῆς. Οἴκοι στατιστικῶν ἐρευνῶν, λειτουργοῦντες εἰς διαφόρους χώρας, πρέπει νὰ ἐξεύρουν τὸν τρόπον ἀποτελεσματικῆς συνεργασίας καὶ νὰ συμφωνήσουν ἐπὶ κοινῆς ὁρολογίας.

γ) Ἡ μελέτη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἄγορῶν θὰ εἶναι καθ' ἀνάγκην πολὺ δαπανηρά, ὅχι μόνον λόγῳ τοῦ εὐρύτερου μεγέθους τῆς ἀγορᾶς, ἀλλὰ καὶ διότι θὰ πρέπει αἱ σχετικαὶ ἐρευναὶ νὰ ἐπαναλαμβάνονται κατὰ πολὺ συχνὰ διαστήματα, ὥστε νὰ παρακολουθοῦνται αἱ ἀναμενόμεναι ταχέαι ἐξελίξεις. Τὸ ὅλον ἔργον θὰ βοηθηθῆ σοβαρῶς ἀπὸ τὰ διαθέσιμα στατιστικὰ στοιχεῖα κάθε ἐπὶ μέρος χώρας. Αἱ κυβερνήσεις, ἐπομένως, θὰ πρέπει νὰ παρέχουν παραβλητὰ στατιστικὰ στοιχεῖα.

Ἡ διάσκεψις τὴν ὁποῖαν ὁ Ε.Ο.Π. διοργανῶναι διὰ τὸ 1959, προβλέπεται ὅτι θὰ συγκεντρώσῃ εἰδικούς ἐπὶ τῆς Ἑρεῦνης Ἄγορᾶς, οἰκονομολόγους καὶ ἐκπροσώπους τῶν Κρατικῶν Στατιστικῶν Ὑπηρεσιῶν, οἱ ὁποῖοι, μὲ αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν, θὰ ἐξετάσουν ἀπὸ κοινου τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν, ὥστε νὰ παρέχωνται συγκεκριμένα πληρο-